

***Stichting Haagse Sportstimulering
voor Gehandicapten***

BESTUURLIJK JAARVERSLAG 2021

www.stichtinghsg.nl

*Badhuiskade 19
2586 EN Den Haag
bestuur@stichtinghsg.nl
06-20559836*

Inhoud

Voorwoord	3
1. Verslag van het bestuur	4
1.1 Activiteiten	5
1.2 Uitreiking	5
2. Het jaar 2020	8
2.1 Corona	8
2.1 Schaatshulpmiddel	8
2.3 Wat konden we nog wel	9
2.4 2021	9
3. Organisatie	11
3.1 Bestuur	11
3.2 Werknemers	12

Voorwoord

Dit verslag is geschreven om aan te geven wat er is gebeurd, in het zesde jaar van de Stichting Haagse Sportstimulering voor Gehandicapten. Het zesde kalenderjaar van onze stichting was er – net als een jaar eerder – opnieuw eentje van gedwongen stilstand; Corona bleef toeslaan; ook bij ons.

Nadat we in 2016 het grootste deel van het jaar de behoefte goed in kaart brachten en onze positie te bepaalden, was 2017 het jaar van plannen uitvoeren, aanpassen en nieuwe ideeën uitwerken. Het jaar 2018 kende een tempoverlaging, vooral door mijn progressieve ziektes. In 2019 bleven de ziektes een dwarsligger, maar door wat dingen anders te organiseren, lagen we snel weer op stoom. Helaas ging dat niet op voor 2020 en 2021, toen er sprake was van een heuse pandemie. Niet bij ondergetekende, maar nagenoeg de hele wereld had hiermee van doen en dus wij als stichting ook. Maar we bleven wel doorgaan. Gewoon omdat er geen andere optie is. Daarbij hebben we uiteraard geen enkele regel overtreden; integendeel.

2021

Wat eens begon als een stichting die jaarlijks een prijs zou uitreiken, was deze in 2019, na dat turbulente jaar 2018, een speler met vele troeven. En we zijn nog steeds niet uitgedacht, noch uitgespeeld; nog lang niet. We hadden echter geen benul, dat wat was ingezet in 2020, in 2021 zou doorzetten en een fikse staart in 2022 zou krijgen...

Naast de ambitieuze projecten die we in 2017 en 2018 oppakten, de ondersteuning van sporters en de uitreiking van de Wouter Duiniveld Award, zijn de grootste veranderingen in 2019 tot stand gekomen.

Waren we in 2018 heel voorzichtig - maar ook voortvarend - voor het eerste zelf een sportevenement gaan organiseren, het The Hague Disability Darts Invitational, in 2019 bouwden we dat meteen uit, door het toernooi te splitsen. Feitelijk bestond het nu uit twee toernooien: één voor zittende en één voor staande spelers. Het Vegro The Hague Disability Darts Invitational kreeg ook een spin-off in de vorm van Arie's Darts Club, waarvoor we een mooie samenwerking vonden met ISV Kameleon. Aan het eind van dat jaar zag een ander initiatief van ons het levenslicht. In een prettige samenwerking met Hercules Handbal introduceerden we rolstoelhandbal in Den Haag. En toen brak Covid-19 uit...

Eerst langzaam, maar al snel onverbiddelijk kwam nagenoeg alles tot stilstand. We hadden nog nét de Wouter Duiniveld Award kunnen uitreiken. En de ontwikkeling van de VerAnne, het schaatshulpmiddel ging ook gewoon door. Daarmee hield het echter op. Dat wil zeggen, qua dingen die we zelf organiseren. We bleven natuurlijk wel ondersteunen waar we konden en wie we konden. In ons Plus-Min Magazine, waarin het accent in 2020 al nog meer op voorlichten was komen te liggen, verscheen nog maar twee keer. Als er niet of nauwelijks iets gebeurt in onze wereld, kunnen we er ook niet over schrijven.

Hans Willink
Voorzitter

1. Verslag van het bestuur

Op 18 februari 2016 passeerde de oprichtingsakte van de Stichting Haagse Sportprijs voor Gehandicapten bij de notaris en vier dagen later was de inschrijving in het Handelsregister van de Kamer van Koophandel een feit. Het lijken droge feiten, maar het zou het begin blijken van iets veel groters dan verwacht.

Ergens in januari was het idee ontstaan om jaarlijks een prijs uit te reiken aan een Haagse sporter met een handicap, die een bijzondere prestatie heeft geleverd. Niet alleen omdat zo'n sporter de pluim verdient, maar ook om als voorbeeld te dienen. Dat als iemand gehandicapt is of dat wordt, of als iemand een kind heeft die dat overkomt, er rolmodellen zijn die aantonen, dat er nog veel mogelijk is.

Er werd vliegensvlug een bestuur geformeerd en bijna net zo snel gezocht naar een twaalfstal Founding Partners, die elk € 250 betaalden om ons een kalenderjaar (of deel daarvan) te ondersteunen. Het werden er dertien, omdat één bedrijf zich nog meldde, toen het hoorde wat wij deden. Eind 2018 wisten we ons gesteund door 25 Funding Partners, zoals ze nu heten. Een jaar later was dat aantal gegroeid tot 34.

De uitreiking van de Wouter Duiniveld Award blijft heel bijzonder. Daarover staat hieronder, bij activiteiten meer. We beseffen, dat het niet alleen een trots moment is voor de winnaar en de andere twee genomineerden, of voor de jonge sporters, die een bijdrage krijgen uit het jeugdfonds, maar ook voor de familie en andere dierbaren die erbij aanwezig konden zijn.

De explosieve groei van 2018 zette zich in 2019 voort. Daarnaast lieten we ons ook meer informeren over sociaal-maatschappelijke onderwerpen. Zaken die niet zozeer onder onze doelstellingen vallen, maar wel bij de doelgroep horen. Zo testte de voorzitter voor het Plus-Min Magazine de nieuwe elektrische strandrolstoel die kan worden gehuurd bij Biesieklette en volgde hij de speciale gratis cursus 'Kennismaking Haags openbaar vervoer' van de Stichting Voorall. Met de Stichting Voorall is in de loop der jaren een geweldig goede samenwerking ontstaan, van waaruit ook andere sociaal-maatschappelijke zaken onderwerpen worden besproken.

Het jaar 2019 was er eentje van successen. Ofschoon we heus wel beseffen, dat er ook een keer iets dat we proberen, niet van de grond zal komen - je kunt niet altijd geluk hebben - genoten én genieten we hier volop van. De groei van het Vegro The Hague DDI, de komst van Arie's Darts Club en het rolstoelhandbal bij Hercules lijken voorbodes voor een fenomenaal 2020, waarin ondermeer het allereerste Europese kampioenschap darts voor gehandicapten, de Vegro The Hague European Championships Disability Darts, waaraan ook de officiële landenteams deelnemen, gepland stond! Helaas gingen al deze mooie projecten en nog wat andere plannen de ijskast in.

1.1 Activiteiten

1.2 Uitreiking

Femke Hoogelander en Ikar Klem winnen Wouter Duiniveld Award Jeugd heeft niet de toekomst maar het heden

Het was anders dan de vijf voorgaande keren en daar is de coronapandemie schuldig aan. Maar zelfs dit virus kon niet voorkomen dat de Wouter Duiniveld Award (de Haagse sportprijs voor gehandicapten) ook dit jaar werd uitgereikt. En dat aan maar liefst twee mooie en jonge sporters.

Voor het eerst was de Stichting Haagse Sportstimulering voor Gehandicapten te gast op de METS Tennisbanen aan de Berkenbosch Blokstraat in Scheveningen. Een prima locatie om een sportprijs uit te reiken, want de tennisbanen zijn al bijna honderd jaar (sinds 1926) het strijdtoneel van vermaarde kampioenschappen, een gerenommeerde Challenger en in het verleden van de Davis Cup. Toch kon op deze locatie niet maximaal uitgekapt worden. Vanwege corona was het aantal aanwezigen beperkt en ook het programma moest veel korter duren, omdat de avondlockdown al om 17.00 uur inging.

Het zijn van die beperkingen, waarvan niet alleen de organisatie van de sportprijs last heeft. De coronapandemie is ook een ware plaag voor de sporters, want er werd de laatste tijd nauwelijks competitief gesport, omdat wedstrijden niet doorgingen of omdat er niet naar het buitenland kon worden afgereisd. Bovendien behoren veel gehandicapte sporters tot de verhoogde risicogroep, waardoor ze voorzichtig zijn met het deelnemen aan wedstrijden.

Toch slaagde de jury erin om drie kandidaten voor de Wouter Duiniveld Award te vinden. Een prijs die overigens is vernoemd naar een triatleet met een donorhart. Duiniveld was de eerste winnaar van de Haagse gehandicapten sportprijs. De naamgever stelde als voorzitter van de jury de drie genomineerden voor. Waarbij het gezegde 'de jeugd heeft de toekomst' wat betreft de Stichting Haagse Sportstimulering voor Gehandicapten, in dit geval is veranderd in 'de jeugd heeft het heden'. Dit omdat alle drie de kandidaten nog niet bij de senioren sporten.

Voorzitter Hans Willink en Wethouder Hilbert Bredemeijer flankeren vanaf de linkerzijde winnaar Ricardo Egges, de naamgever aan de prijs Wouter Duiniveld en de winnaars Ikar Klem, Arie van der Rassel en Femke Hoogelander.

Bijzondere verhalen

De eerste kandidaat, alfabetisch op voornaam, was judoka Bob Lausberg, die in het verleden al eens de jeugdsportstimuleringsprijs had gewonnen. Wat hem zo uniek maakt, is dat hij in meerdere sporten naam maakt. Hij presteert namelijk niet alleen in het judo goed. Ook doet hij aan sambo, fitness, luchtgeweerschieten en zitskiën. En in al die sporten had hij vorig jaar al zijn eerste podiumplekken behaald.

Maar Bob had bij de verkiezing stevige concurrentie, want ook Femke Hoogelander en Ikar Klem waren genomineerd. Beide atleten wonnen alle afstanden tijdens het Open NK Racerunnen. Bij die sport gebruiken de atleten een speciale loopfiets om tot hun prestaties te komen. En beide atleten van HAAG Atletiek zijn zo goed, dat ze afzonderlijk van elkaar, in hun eigen categorie, alle afstanden wonnen en daarmee ook meteen elk de nationale meerkamptitel.

Drie jeugdige sporters, die niet op één maar op diverse disciplines topprestaties leveren. Dat was ook Hilbert Bredemeijer, wethouder sport in Den Haag, opgevallen. “Het zijn drie mooie en bijzondere verhalen. En waar ik vooral trots op ben, is dat iedereen mag en kan sporten. Dat maakt deze award zo belangrijk en mooi. Dat iedereen kan meedoen was ook heel goed te zien tijdens de Special Olympics Nationale Spelen, waarvan de laatste editie in Den Haag werd gehouden. Zelfs koningin Máxima kwam daar nog langs en had ervan genoten.”

Uiteindelijk mocht de wethouder de prijs niet aan één maar aan twee jonge sporters uitreiken. De jury vond de prestatie van Femke en Ikar zo goed, dat ze geen keuze tussen beide kon maken. Naast de award kregen beide atleten ook een bedrag van 1000 euro. Ook de helaas verhinderde Bob Lausberg viel in de prijzen, hij krijgt een cheque van 500 euro opgestuurd.

De drie jonge sporters waren niet de enigen die in de prijzen vielen. Het is traditie dat de Stichting Sportbelang Gehandicapten-SGK een prijs voor sporters met een geestelijke beperking uitreikt. Dat gebeurt echter alleen als er een bijzondere prestatie is geleverd. En die was er vorig jaar. De winnaar werd Ricardo Egges. “Ricardo voetbalt in de spits bij PGS/Vogel”, zei SGK-directeur Sandra van Koningsbrugge. “En hij was de afgelopen vier jaar ook ambassadeur van ADO en van de Special Olympics. Je hoefde Ricardo maar te vragen voor een activiteit en hij deed mee. Daarom alleen al verdient hij deze prijs. Maar ook omdat hij zowel binnen als buiten het veld een voorbeeld is voor anderen.”

Van Koningsbrugge stond stil bij iets wat heel vaak onderbelicht blijft. “Ricardo en anderen kunnen zich zo ontwikkelen, omdat op de achtergrond vaders, moeder en andere familieleden heel veel voor ze doen. Ook Daniella, Ricardo’s moeder, is weer in de auto gesprongen om bij deze bijeenkomst te zijn.” Als dank voor haar inspanningen gaf Ricardo zijn moeder een bos bloemen, terwijl hijzelf als beloning een jaar lang gratis bij SGK mag sporten.

Wethouder Bredemeijer overhandigt een plaquette aan Ikar Klem. Femke Hoogelander wacht haar beurt af en Wouter Duiniveld kijkt toe

Lichtend voorbeeld

Was de Wouter Duiniveld Award in het verleden altijd een prooi voor een volwassen sporter (of seniorenploeg) en ging de sportstimuleringsprijs altijd naar een junior, dit keer was het precies andersom. Die laatste prijs was namelijk voor paradarter Arie van der Rassel. De winnaar van de Wouter Duiniveld Award van 2017 schafte elektronica aan waardoor hij kon deelnemen aan internationale toernooien, die via een videostream werden gehouden. En in die toernooien behaalde hij regelmatig de finale. “Arie is een lichtend voorbeeld voor velen”, zei stichtingsvoorzitter Hans Willink. “Hij laat zich door niets, ook niet door corona, verslaan. Hij is nooit boos, nooit vervelend en altijd bezig met zijn sport. De sportstimuleringsprijs komt hem meer dan terecht toe.”

Willink haalde de paradarter ook nog aan in zijn afsluitende praatje. “Vanwege Arie en ook Wouter zijn we ooit met de stichting, die inmiddels al vijf jaar bestaat, begonnen. Dat feestje hebben we door corona nog niet kunnen vieren, maar dat gaat wel gebeuren. Net zoals het EK Paradarts er komt, desnoods in 2024. Tot nu toe kon het niet doorgaan, omdat er altijd wel een land was, dat de grenzen dicht hield waardoor deelnemers niet konden afreizen. Maar het gaat gebeuren en we maken er een feestje van.”

Hij refereerde ook aan een ander project, waarvan we binnenkort veel gaan horen. “Met het schaatshulpmiddel zijn we gruwelijk ver en begin volgend jaar gaan we testen. Want het kan niet zo zijn dat de hele familie gaat schaatsen, maar dat het gezinslid met een handicap niet kan meedoen. Dat gaat niet gebeuren, want wij vinden dat iedereen kan meedoen. Daarom ben ik ook zo blij dat deze uitreiking kon doorgaan en ik hoop dat sporters als Femke en Ikar in de toekomst nog heel mooie prestaties behalen en dat er nog titels in het schaatsen bijkomen.”

Een blij Ricardo Egges wordt geflankeerd door zijn moeder Daniella en SGK-directeur Sandra van Koningsbrugge

2. Het jaar 2021

Het succes van de The Hague Disability Darts Invitational in 2018 werd zo mogelijk nog groter met de tweede editie in 2019. Dit was de opmaat voor het plan om in 2020 het allereerste Europese kampioenschap darts voor gehandicapten te organiseren. Als spin-off van dit internationale topsportgeweld zag Arie's Dartsclub al het levenslicht en ontstond het plan om in 2020 ook Arie's Jeugd Dartsclub op te richten. Ook het rolstoelhandbal kreeg in 2019 eindelijk gestalte en de plannen bleven komen. Kortom, bij de jaarwisseling naar 2020 was de toekomst zonnig en vol met plannen. Een jaar later was het helaas nog steeds bij plannen gebleven...

2.1 Corona

Zoals al eerder aangegeven, was corona al in 2020 een grote spelbreker en in 2021 opnieuw. Tot twee keer toe moesten we een datum prikken. De eerste keer was tegelijk met de Invictus Games, omdat we een side-event van dat prachtige internationale evenement voor gehandicapten zouden zijn. De Invictus Games werden uitgesteld en zo ook ons Vegro EK Paradarts. Jammer, want we hadden van alle instanties groen licht. Juist omdat onze plannen ten aanzien van veiligheid zo goed van opzet waren en ver gingen. Elke instantie die door ons werd geraadpleegd, was verbaasd over zoveel diepgang en voorzichtigheid. Toen slechts een paar weken voor de start, de Nederlandse Dartsbond NDB, vanwege de risico's van coronabesmetting, de medewerking introk, restte ons niets anders, dan om te zien naar een andere datum. Die vonden we in september, maar ook die datum ging weer van de baan. We besloten pas weer een datum te plannen, als er volledige toegankelijkheid zou zijn in Nederland en er geen in- of uitreisbeperkingen meer zouden zijn voor de landen waar de deelnemers vandaan komen. Helaas is dat tot op heden nog niet gebeurd. Dubbel jammer, omdat we al veel kosten hadden gemaakt, die niet restitueerbaar zijn, of waarvan artikelen zijn aangeschaft met nu een verkeerd jaartal er op. Ook bijvoorbeeld ontwerp-, reclame- en drukkosten zijn, evenals kosten voor de te nemen coronamaatregelen en vooruitbetaalde (reis-)kosten voor buitenlandse gasten en officials, helaas uitgaven gebleken, die tevergeefs zijn geweest. Dat is bij elkaar aardig opgelopen. Omdat wij de spelerskamers in de hotels regelden, kwam er nog een aardig stuk administratie kijken bij het retourneren van de juiste bedragen. Uiteraard is dat allemaal keurig voor elkaar gekomen.

2.2 Schaatshulpmiddel

Eugène de la Croix, de directeur van Sporttainment Center De Uithof had ooit een idee geopperd, dat denkend vanuit de loopstoeltjes voor peuters, er ook zoiets zou moeten zijn voor kinderen om te kunnen schaatsen. Dat gecombineerd met de racerunner, bracht ons oorspronkelijk op het idee om een hulpmiddel te laten ontwikkelen, waardoor gehandicapte kinderen, die net als bij de racerunner nog wel hun voeten kunnen bewegen, te laten schaatsen. Op 7 september 2017 was de kick-off van het project in de Haagse Hogeschool. Het wordt een ontwerp van de Haagse Hogeschool, op initiatief en onder toezicht van onze stichting.

Aanvankelijk gingen 120 eerstejaars leerlingen aan de slag om een eerste ontwerp te maken. Uit de 70 ontwerpideeën worden de beste, slimste en handigste stukken genomen en die vormden de input voor Vera Diepenhorst en Anne van Dinteren, twee vierdejaars studenten bewegingstechnologie, die niet alleen een uitstekend verslag van 87 pagina's produceerden, maar ook het eerste prototype op ware grootte. Het was ons inziens volkomen terecht, dat ze voor deze stageopdracht een Cum Laude kregen.

Het goede werk werd in het nieuwe studiejaar voortgezet Daar waar Vera en Anne tot een prachtig prototype zijn gekomen, moest nu de stap worden gezet richting het kunnen produceren. Hiertoe gingen vijf vierdejaars studenten van het expertisecentrum bewegingstechnologie aan de slag. De primaire taak van dit kwintet, was om het huidige prototype te optimaliseren en verbeteren voor lichamelijk beperkte kinderen van 8 - 12 jaar. Het moet zo worden ontworpen, dat hij makkelijk te schalen is. Dit houdt in dat hij door elk kind (eventueel later ook door volwassenen) te gebruiken is. Daarnaast moest er ook een ander remsysteem komen. Het resultaat overtrof ieders verwachtingen. Hierna was de rol van de Haagse Hogeschool uitgespeeld. Op advies van de sectie, namen we contact op met Sander Minnoye van ingenieursbureau DIDID.

Sander Minnoye van ingenieursbureau DIDID, bij één van de twee meest recente prototypes van de VerAnne

Na een aanvankelijke pas op de plaats, want we waren erg geschrokken van het ongeluk met de Stint in Oss, waarbij vier kinderen om het leven kwamen. Dus raadpleegden we een advocatenkantoor voor de ontwikkeling van een gebruikersovereenkomst en hebben we uitgebreid gesproken over de veiligheidseisen waar ons hulpmiddel aan moest voldoen. Natuurlijk zouden we het heel naar vinden, als het voortbestaan van de stichting in gevaar zou komen, doordat we niet zorgvuldig genoeg zijn omgegaan met de ontwikkelingen. We zouden het onverteerbaar en rampzalig vinden, als er slachtoffers door zouden vallen. Hoe licht een eventuele verwonding dan ook zou zijn.

Daarom is de doorontwikkeling in 2020 vooral een oefening in praten, overleggen en inlichtingen inwinnen geweest. In 2021 zijn we pas weer verder gegaan met de stapsgewijze ontwikkeling van prototypes. Daarbij werd ook een advocatenkantoor ingeschakeld voor het maken van een gebruiksovereenkomst. Inmiddels – medio 2022 – worden er twee nieuwe prototypes getest voor certificering. Dit doen we volgens de zwaarst mogelijke norm: die van medische hulpmiddelen voor kinderen. We willen dat de VerAnne zo veilig mogelijk wordt. Naar verwachting zullen de eerste exemplaren eind 2022 in gebruik worden genomen.

Vera en Anne bij hun prototype van de VerAnne

2.3 Wat konden we nog wel

Terwijl de hele wereld iets Kafkaans had, bleven al onze uitvoerbare plannen stil te liggen. We bleven echter wel sporters en initiatieven binnen onze doelgroep ondersteunen. De fysieke contacten namen af – logisch, veiligheid voor alles, maar ook op afstand konden we ondersteunen en voorlichten.

Om ook nog wat andere achtergrondinzichten te verschaffen, geef ik hieronder de linkjes van de door ons gemaakte Plus-Min Magazines van het jaar 2020:

2021-01: <https://www.stichtinghsg.nl/Plus-Min%20Magazine/21-01/html5forpc.html?page=0>

2021-02: <https://www.stichtinghsg.nl/Plus-Min%20Magazine/21-02/html5forpc.html?page=0>

2.4 2022

Het jaar 2022 leek een matige belofte in te houden. Het vinden van een datum voor de uitreiking van de Wouter Duiniveld Award lukte weliswaar niet, omdat corona – juist voor deze erg kwetsbare groep – nog steeds een onberekenbare factor blijft om ernstig rekening mee te houden én omdat onze voorzitter nóg veel zieker was geworden en medio maart van dit jaar een zware operatie tegen kanker moest ondergaan. Daardoor moesten ook plannetjes die eventueel nèt wel weer doorgang konden vinden, eveneens uitgesteld worden

Zo is het dus het uitgesloten of we in 2022 data zullen vinden voor het Vegro EK Paradarts, maar zou in het najaar wél een nieuwe start van het rolstoelhandbal kunnen worden gepland. Net als voor de jeugdafdeling van Arie's Darts Club. Extra fijn, want we hebben voor zowel de senioren, als de jeugd, mooie shirts klaarliggen...

3. Organisatie

De Stichting Haagse Sportstimulering voor Gehandicapten is ingeschreven in het Handelsregister van de Kamer van Koophandel onder nummer 65390326 en heeft fiscaal nummer/RSIN 8560.93.348. Wij hebben een aanvraag beschikking Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI) ingediend.

3.1 Bestuur

De Stichting Haagse Sportstimulering voor Gehandicapten is op de volgende wijze bereikbaar:

Voorzitter

Hans Willink

hwillink@stichtinghsg.nl

06-20559836

Secretaris

Malena Amiël

mamiel@stichtinghsg.nl

Penningmeester

Hans Bergwerff

hbergwerff@stichtinghsg.nl

Postadres

Badhuiskade 19

2586 EN Den Haag

Bezoekadres

Regulusweg 11, 5de etage, linkergang

2516 AC Den Haag

070-20 50 294

3.2 Werknemers

De Stichting Haagse Sportstimulering voor Gehandicapten had sinds 4 december 2017 een werknemer: Malena Amiël. Zij was aangenomen als bestuursassistent. Op 3 december 2019 hebben we afscheid van haar moeten nemen, omdat we anders een vast dienstverband moesten aangaan en dat na het wegvallen van de STiP-subsidie ondoenlijk voor ons zou zijn geworden. We hebben op een fraai moment, met een heerlijk etentje, op gepaste wijze afscheid van Malena genomen. We konden toen nog niet weten, dat ze in 2020 tot ons bestuur zou toetreden. Dat is pas toewijding!

Het huidige bestuur met een gast. Malena Amiël (L), Hans Willink (2^e L) en Hans Bergwerff (R)